

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1467/2015
04.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Бранка Станића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача У.С. из С., Р.М., коју заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Л., против противника предлагача И.С. из К. и умешача на страни противника предлагача РС-МО ВП 5374 Ниш, кога заступа МО Дирекција за имовинско правне послове Одељење у Нишу, ради утврђења да је предлагач носилац станарског права, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 490/10 од 11.12.2012.године, у седници већа одржаној дана 04.04.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача У.С. из С. изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 490/10 од 11.12.2012.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж бр. 490/10 од 11.12.2012.године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача У.С. из С. и умешача РС-МО ВП 5374 Ниш и потврђено је решење Општинског суда у Лесковцу Р бр. 137/07 од 07.04.2009.године, којим је у ставу првом изреке одбијен као неоснован захтев предлагача ради утврђења да је носилац станарског права на једнособном стану у Л. у улици ... бр. ..., површине 31,23 м² након развода брака са противником предлагача И.С. из К., а ставом другим одлучено да трошкови поступка нису досуђени.

Против наведеног решења благовремену и дозвољену ревизију преко пуномоћника из реда адвоката изјавила је предлагач, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 399. у вези са чланом 412. став 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и члана 30. став 2. ЗВП, осим у погледу дозвољености ревизије која је у конкретном случају

дозвољена по члану 27. став 1. ЗВП, и одлучио да ревизија предлагача није основана.

Побијано решење није захваћено битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на постојање других битних повреда које могу бити ревизијски разлог. Неоснован је ревизијски навод о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеним чињеницама предлагач и противник предлагача су били у браку који је разведен 25.09.2000.године. Противник предлагача је био у радном односу код умешача као професионални војник, најпре у С., где је добио стан на коришћење који је по одобрењу надлежне команде замењен за спорни стан у улици ... бр. ... у Л.. Уговор о коришћењу стана у Л. противник предлагача је са умешачем закључио 09.02.1993.године на основу акта умешача број 94-1 од 22.04.1992.године. Решењем умешача од 23.10.1997.године предлагачу је спорни стан дат као службени на привремено коришћење до престанка обављања службе у Гарнизону Л., а истовремено је поништено решење број 94-1 од 22.04.1992.године. Обзиром да је противник предлагача добио прекоманду из Гарнизона Л. у Гарнизон Б., умешач је поднела тужбу против овде предлагача и противника предлагача ради иселења, који тужбени захтев је усвојен правноснажном пресудом П бр. 3123/04 од 16.06.2005.године.

Предлагач захтев за утврђење да је носилац станарског права на спорном стану заснива на чињеницама да је као брачни друг стекла станарско право на спорном стану, те да након развода брака са противником предлагача има право да настави са коришћењем стана у својству закупца сагласно члану 31. Закона о становању.

Правилно су нижестепени судови одлучили када су захтев предлагача одбили као неоснован, при чему је другостепени суд за одбијање захтева дао јасне разлоге, које прихвата и ревизијски суд.

Неосновано ревидент наводи да су нижестепени судови погрешно применили материјално право, обзиром да нису имали у виду одредбе Закона о стамбеним односима који је важио у време стицања својства носиоца станарског права, као и одредбе члана 31. Закона о становању, које предлагачу дају право на утврђење да је закупца стана на неодређено време, јер је у моменту ступања на снагу овог закона била носилац станарског права, односно члан породичног домаћинства носиоца станарског права, који је право стекао до дана ступања на снагу Закона о становању. Брак између предлагача и противника предлагача разведен је 2000.године, те по одредби члана 35. став 4. тада важећег Закона о становању у случају развода брака, ако се супружници не споразумеју о томе ко ће наставити са коришћењем стана у својству закупца, надлежан суд ће у ванпарничном поступку донети решење о одређивању супружника који наставља са коришћењем стана у својству закупца, водећи рачуна о стамбеним потребама разведених супружника и њихове деце, о томе ко је закупца стана, материјалном и

здравственом стању супружника и друго. Следом реченог, одлучивање о носиоцу станарског права, односно права закупа након развода брака подразумева да је један од супружника уговорни носилац станарског права, односно права закупа на спорном стану. На спорном стану у моменту покретања овог поступка ни предлагач ни противник предлагача нису имали статус носиоца станарског права ни закупца стана, јер је решењем од 23.10.1997.године спорни стан преименован у службени стан уз истовремено поништење решења умешача од 22.04.1992.године, на основу којих чињеница је правноснажном пресудом П бр. 3123/04 од 16.06.2005.године усвојен тужбени захтев умешача да се и предлагач и противник предлагача иселе из спорног стана. У овом поступку за одређивање носиоца станарског права, односно закупца стана на неодређено време након развода брака, суд полази од факта постојања или непостојања станарског права, односно права закупа на неодређено време, не испитује правилност одлука даваоца стана на коришћење које се односе на успостављање или престанак станарског права, односно права закупа на стану у друштвеној или државној својини. Стога је без утицаја ревизијски навод да је умешач одлучивао о преименовању стана без сагласности овде предлагача као члана породичног домаћинства са статусом суносиоца станарског права.

На основу изложеног и члана 405. став 1. у вези са чланом 412. став 5. релевантног ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**